
Konferencja naukowa ku czci Aleksandra Brücknera w Berlinie

Rocznik Towarzystwa Literackiego imienia Adama Mickiewicza 14-15, 187-188

1979-1980

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

III. ŻYCIE NAUKOWE I ORGANIZACYJNE TOWARZYSTWA

KONFERENCJA NAUKOWA KU CZCI ALEKSANDRA BRÜCKNERA W BERLINIE

W dniach 22 - 23 maja 1979 r. w Ośrodku Informacji i Kultury Polskiej w Berlinie odbyła się konferencja naukowa Uniwersytetu Humboldta na temat *Aleksander Brückner — Vermächtnis und Verpflichtung (Aleksander Brückner — testament i obowiązek)*, urządzona z okazji czterdziestej rocznicy śmierci wielkiego polskiego uczonego. Jak wiadomo, Brückner był w latach 1881 - 1924 profesorem uniwersytetu berlińskiego, a następnie aż do śmierci 24 maja 1939 r. mieszkał w Berlinie. Konferencja została zorganizowana przez działającą od kilku lat polsko-enerdowską komisję polonistyczną, która skupia polonistów, zarówno historyków literatury, jak i językoznawców, z uniwersytetów w Warszawie i Berlinie. Współkierownikami komisji są profesorowie Stanisław Skorupka [UW] i Alois Hermann [Uniwersytet Humboldta].

W omawianej konferencji wzięli udział liczni poloniści i slawiści z NRD — pracownicy naukowci, nauczyciele, lektorzy, tłumacze, studenci, oraz kilkunastoposobowa delegacja polska. Obrady konferencji otworzył rektor Uniwersytetu Humboldta, prof. Helmut Klein, który przypomniał dotychczasowy, bogaty dorobek berlińskiej slawistyki. Pierwszy referat zatytułowany, podobnie - jak cała konferencja, *Aleksander Brückner — Vermächtnis und Verpflichtung*, wygłosił prof. Alois Hermann. Następne referaty były poświęcone omówieniu poszczególnych działów wielokierunkowego dorobku naukowego Brücknera jako historyka literatury i językoznawcy. Przypomnę tu te referaty, które mogą szczególnie zainteresować czytelników „Rocznika”.

Prof. Zdzisław Libera w referacie *Aleksander Brückner jako autor syntezy „Dziejów literatury polskiej”* scharakteryzował metodę stosowaną przez Brücknera jako literaturoznawcę-syntetyka. Pewną całość stanowiły trzy kolejne wygłoszone referaty: doc. Stanisława Makowskiego: *Aleksander Brückner jako badacz literatury polskiej okresu romantyzmu*, prof. Janiny Kulczyckiej-Saloni: *Epoka postyczeniowa w pracach Aleksandra Brücknera* oraz prof. Romana Taborskiego: *Polska literatura współczesna w ocenach Aleksandra Brücknera*. Autorzy ukazywali, jak z punktu widzenia dzisiejszego stanu badań wyglądają sądy Brücknera na temat kolejnych okresów polskiej literatury. Stwierdzili, że najczęściej wątpli-

wości w dorobku tego znakomitego znawcy i badacza literatury staropolskiej budzą jego oceny dotyczące literatury nowszej, a zwłaszcza literatury wieku dwudziestego. Prof. Tadeusz Ulewicz poświęcił swój referat omówieniu studiów paremiologicznych Brücknera, a dr Władysław Berbelicki poinformował o prowadzonych w Krakowie pracach nad bibliografią pism Brücknera.

Miłym akcentem omawianej konferencji było nadanie prof. Stanisławowi Skorpce doktoratu honoris causa Uniwersytetu Humboldta. Uczestnicy konferencji wzięli również udział w wycieczce do Poczdamu, gdzie m.in. zwiedzili wzorowo prowadzone archiwum wybitnego pisarza niemieckiego XIX w. Theodora Fontane. Wszystkie materiały wygłoszone na konferencji *Aleksander Brückner — Vermächtnis und Verpflichtung* ukazały się w osobnym zeszycie berlińskiego kwartalnika „Zeitschrift für Slavistik”.

R.T.

OBCHODY ROCZNICY WIKTORA GOMULICKIEGO W PUŁTUSKU

3 października 1979 r. w Pułtusku odbyła się sesja popularno-naukowa poświęcona Wiktorowi Gomulickiemu z okazji 60 rocznicy śmierci poety. Jak wiadomo, Gomulicki mieszkał w Pułtusku w latach 1854-1864, ukończył tamtejsze progimnazjum, a następnie pobyt w tym mieście upamiętnił we *Wspomnieniach niebieskiego mundurka* oraz innych utworach literackich.

Obrady sesji zostały poprzedzone złożeniem kwiatów przed odsłoniętym przed kilkoma laty pomnikiem poety. Następnie uczestnicy sesji wysłuchali dwóch referatów. Juliusz W. Gomulicki w referacie *Nieznany Pułtusk Wiktora Gomulickiego* przypomniał nieznane dziś, rozproszone w rocznikach starych czasopism teksty swego ojca poświęcone Pułtuskiemu i zapowiedział przygotowanie ich książkowego wydania. Z kolei Roman Taborski w referacie *Wiktor Gomulicki — poeta nieznany* zwrócił uwagę, że wskutek braku obszerniejszej, reprezentatywnej edycji dorobku poetyckiego autora *Wspomnień niebieskiego mundurka* — dorobek ten wciąż jeszcze nie jest w pełni znany i należycie doceniany. W dyskusji po referatach zabrał m.in. głos znany warszawski bibliofil, Józef Chudek, który mówił o zasługach Wiktora Gomulickiego jako kolekcjonera, bibliofila i edytora.

W ramach obchodów rocznicy Gomulickiego w Pułtusku został ogłoszony konkurs dla młodzieży ze starszych klas licealnych na wypracowanie poświęcone twórczości tego pisarza, a w starym, zabytkowym budynku gimnazjalnym rozpoczęto przygotowania do otwarcia poświęconej jemu izby pamięci.

Uroczyste otwarcie tej izby oraz rozstrzygnięcie szkolnego konkursu nastąpiło 11 czerwca 1980 r. Tego samego dnia została również odsłonięta tablica pamiątkowa na domu przy pułtuskim rynku, w którym mieszkała rodzina Gomulickich.

R.T.